

ת"פ 43774/03/14 - מדינת ישראל נגד שאכר חטיב

בית משפט השלום בכפר סבא

ת"פ 43774-03-14 מדינת ישראל נ' חטיב(עציר)

בפני כב' השופטת נאווה בכור
בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

שאכר חטיב (עציר)

הנאשם

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד רות צמח

הנאשם הובא וב"כ עו"ד אבו אלקיעאן עיסא ממושרד עו"ד נאשף דרויש

גזר דין

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו ובמסגרת הסדר טיעון בכתב אישום מתוקן בעבירות של איומים לפי סעיף 192 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "החוק") (**3 אישומים**); הטרדה באמצעות מתקן בזק לפי סעיף 30 לחוק התקשורת (בזק ושירותים), תשמ"ב-1982 (**3 אישומים**); נהיגה ברכב מנועי ללא רישיון לפי סעיף 10(א) לפקודת התעבורה (נוסח חדש), תשכ"א-1961; חוסר פוליסה לפי סעיף 2 לפקודת ביטוח רכב מנועי (נוסח חדש), תש"ל-1970; כניסה למקום מגורים/תפילה כדי לבצע עבירה לפי סעיף 406(א) לחוק, ותקיפה הגורמת חבלה ממש לפי סעיף 380 לחוק - לפי המפורט בו.

2. הצדדים הגיעו להסדר טיעון לפיו הנאשם יודה בכתב אישום מתוקן ויורשע בגינו.

לעניין העונש - טענו הצדדים באופן פתוח (וזאת לאחר שהנאשם חזר בו מהסכמתו למתווה ענישה מוסכמת).

3. ב"כ המאשימה ציין בטיעונו לעונש כי הנאשם יליד 1968, ולחובתו 10 הרשעות קודמות ב-12 תיקים שונים, כשמחצית מהרשעות אלה הינן בגין עבירות אלימות.

הרשעתו האחרונה הינה מחודש ספטמבר 2014 בגין סחר בסמים, בעטיה ריצה מאסר בן 5 חודשים עד ליום 16.1.15.

כנגד הנאשם תלוי ועומד מע"ת בן 10 חודשים בגין עבירות אלימות בת"פ 30257-02-13 (שלום כ"ס), כאשר עמוד 1

גם בו מדובר בעבירות אלימות דומות שביצע הנאשם כלפי אותה מתלוננת, כאשר העבירות בתיק שבכותרת בוצעו בסמוך לשחרורו מבית הסוהר מעונש מאסר בן 12 חודשים שנגזר עליו בתיק האמור.

עובדות כתב האישום מגלה עבירות שביצע הנאשם מתוך הכלא במהלך מאסרו, כאשר הטריד את המתלוננת ואיים עליה באמצעות מתקן בזק, כי עליה לבקרו.

הערך המוגן במקרה זה הינו הגנה על שלמות גופו של אדם וחיו.

הנאשם לא נרתע מאימת הדין, והמשיך לפגוע במתלוננת שעה שריצה מאסר בגין עבירות דומות כלפיה.

מתחם העונש הראוי בגין עבירות האישום הראשון נע **בין מע"ת לבין מספר חודשי מאסר בפועל**, והעונש הראוי הינו 4 חודשי מאסר.

באישום השני נהג הנאשם ללא רישיון וביטוח ברכב השייך לעבודה, כשהוא מוליך שולל את מעבדיו וגורם לו לחשוב כי בידיו רישיון כדין על מנת לקבל רכב ולעבוד באמצעותו.

הערך המוגן בעבירות אלה הינו ביטחון הציבור, שלמות גופו של הפרט, ומניעה מנהגים שאינם מורשים לנהוג בכבישים ולסכן את ציבור משתמשי הדרך. כמו כן מדובר על כיבוד הוראות בימ"ש והחלטות שיפוטיות.

בגין האישום השני מתחם העונש ההולם נע **בין מע"ת למאסר ממושך**. העונש הראוי הינו 4 חודשי מאסר לצד פסילה.

האישום השלישי עניינו גם איומי והטרדה באמצעות מתקן בזק בנסיבות דומות, והעונש הראוי בגין עבירה החוזרת הינו **6 חודשי מאסר**.

בגין אישום רביעי העונש הראוי הינו **3 חודשי מאסר**.

האישום החמישי, הינו חמור אף יותר, כאשר הנאשם פרץ לבית המתלוננת בעודה ישנה, לאחר שנהג ללא רישיון, החל להכותה בכוח באגרופים וגרם לה לחבלות ובכך הוכיח לה כי ממש איומיו בטלפון - וכל זאת ביצע הנאשם בזמן שמאסר מותנה תלוי ועומד בעניינו ומתחם העונש ההולם נע בין **מאסר בעבודות שירות למאסר ממושך, כאשר העונש הראוי הינו 20 חודשי מאסר בגין אישום זה**.

לאור האמור, עותרת המאשימה לעונש כולל של 37 חודשי מאסר בפועל לצד הפעלת מע"ת בן 10 חודשים במצטבר - ובסה"כ 47 חודשי מאסר בפועל, לצד פסילה ל-24 חודשים, מע"ת בגין העבירות בהן הורשע, קנס שלא יפחת מ-10,000 ₪, ופיצוי למתלוננת.

לעומת זאת טען ב"כ הנאשם לעונש כי מתחמי הענישה להם טוענת המאשימה הינם גבוהים ביחס לפסיקה הנוהגת.

עובדות האישום השלישי אינן מגלות עבירת איומים הואיל והנאשם אמר לו כי חייבת לו 20,000 ₪ וכי יכולה ל"שלם" לו

בכך שתשכב עמו פעמיים, וגם אם מדובר בדברים לא מוסריים - הרי אלה לא איומים, כמו גם העובדה כי בשום שלב בכתב האישום לא אמרה לו המתלוננת לא להתקשר יותר.

הקשר בין הנאשם למתלוננת הינו מורכב ובעייתי, כשכל אחד מהם תרם לקשר שלילי זה, אולם למן האירועים המתלוננת כבר התחתנה והיא בהיריון.

אין לערוך מתחמים שונים לכל אישום אלא לראות באירוע כאירוע נמשך אחד ולקבוע מתחם ענישה לכל כתב האישום ולכל היותר לראות בו כשני אירועים (אישום 1 - אירוע אחד, ואישומים 3-5 כאירוע שני).

לאחר שחרורו של הנאשם מהכלא המתלוננת ביקרה אותו בקלנסואה והוא ביקר אותה.

בקביעת מתחם הענישה אין לקחת בחשבון את נסיבותיו האישיות של הנאשם ובכך להחמיר את טווח המתחם, אלא לשכלל את נסיבותיו האישיות רק לאחר קביעת מתחם אובייקטיבי.

בכל הנוגע לנהיגה ברכב ללא רישיון- מדובר בעבירה ברף הנמוך כיוון שאין מדובר בנהיגה בזמן פסילה, ולכן אין מדובר באי קיום החלטות שיפוטיות.

מתחם הענישה בעבירה זו נע בין **פסילה על תנאי עד 4-3 חודשי פסילה לכל היותר**.

מתחם הענישה ההולם באישומים ראשון, שלישי ורביעי - נע בין **מע"ת למספר חודשי מאסר בעבודות שירות**, והמתחם הכולל לשלושתם נע בין **0-6 חודשי מאסר בעבודות שירות**.

בכל הנוגע לאישום החמישי שהוא החמור בכתב האישום - הרי שמתחם הענישה נע בין **6 חודשי עבודות שירות ל- 15 חודשי מאסר בפועל**.

מתחם העונש הכולל לאישומים כולם נע בין **10-20 חודשי מאסר בפועל**.

אין חולק כי מעשיו של הנאשם מפעילים את המע"ת בעניינו אך בנסיבות אלה מתבקש בימ"ש להפעיל חלק מן המאסר המותנה בחופף.

כמו כן מסכים להשית על הנאשם פסילה, פסילה על תנאי, פיצוי, וקנס.

4. הכרעה

לאחר שנדרשתי למכלול השיקולים וטיעוני הצדדים, הגעתי לכלל מסקנה כי בנסיבות אלה יש למצות עם הנאשם את הדין.

כתב האישום מגולל מסכת התנהגות קשה וחמורה כלפי המתלוננת, הן באמצעות איומים בטלפון מבית הסוהר,

במספר פעמים, והן באמצעות כניסה לביתה באישון לילה, ותקיפתה בכוח תוך איומים וגרימת חבלות לגופה.

לצד האמור, אף הורשע הנאשם בנהיגה ללא רישיון וביטוח מספר רב של פעמים.

הערכים המוגנים בענייננו הם שמירה על גופו, חייו ושלומו של הפרט, שמירה על זכותו לשלוות נפש ולביטחון אישי, כמו גם שמירה על ציבור המשתמשים בדרך.

אודות חומרתן של עבירות האיומים והטרדה באמצעות מתקן בזק עמד בימ"ש העליון לא אחת. ברע"פ 10462/03 הראר נגד מדינת ישראל פד"י ס' (2) 70 נאמר לעניין זה-

"אין הטרדת הזולת בטלפון או בפקסימיליה ביטוי לחופש ביטוי. אין ביישומה של הגבלה על כך כדי לכלוא את הרוח. יש בה כדי לשמור על שפיות אנושית ועל סדרי חברה בסיסיים תקינים. כשם שזכותו של אדם להיות מוגן פיזית, זכותו להיות גם מוגן נפשית; ביתו הוא מבצרו - והטלפון הוא שלוחת ביתו"

וברע"פ 2038/04 לם נגד מדינת ישראל, פ"ד ס(4) 96-

"האיום הוא אפוא ביטוי שהמשפט מטיל עליו מגבלות תוך פגיעה בחופש הביטוי, וזאת כדי להגן על ערכים אחרים ובהם שלווה נפשו, ביטחונו וחירות פעולתו של הפרט. האיום מסכן את חירות פעולתו של הפרט שכן פעמים רבות האיום כרוך גם בצפייה להתנהגות מסוימת מצד המאיום שהמאיים מבקש להשיג באמצעות השמעת האיום"

דברים אלה מקבלים משנה תוקף, כאשר מקבץ אירועי כתב האישום בענייננו מדגים כדבעי כיצד איומים והטרדות יכולים גם יכולים להפוך למעשים של ממש- ומכאן חומרתם.

יש לציין, כי מעשיו במכלול כתב האישום נפרשים על פני תקופה ארוכה בין השנים 2013-2014, אך את חלקו הארי של כתב האישום (אישומים שלישי, רביעי, וחמישי) ביצע הנאשם בסמיכות זמנים, בטווח של ימים ספורים זה מזה, במהלכם איים על מתלוננת והטרידה באמצעות הטלפון מבית הסוהר, ולבסוף - פרץ לביתה באישון לילה ותקפה, באופן שיש בו כדי להחמיר עמו בנסיבות אלה.

נסיבות הקשורות לביצוע העבירות מעלות כי הנאשם נהג במתלוננת באכזריות, אלימות ובהתעללות נפשית ופיזית כאחד (סעיף 40ט(א)(10) לחוק).

כך, במהלך התקופה בין יולי 2013 לפברואר 2014 במספר מועדים רב התקשר הנאשם למתלוננת בעודו שוהה בכלא הדירים והודיע לה כי אם לא תגיע לבקרו-ידאג לשלוח אנשים שיפגעו בה ובאימה.

ביום **14.3.14** התקשר הנאשם למתלוננת ואמר לה כי היא חייבת לו סך של 20,000 ₪ וכי אם היא מעוניינת כי יוותר לה על החוב- עליה לשכב עמו פעמיים.

במהלך המועדים שבין **9-13.3.14** שלח הנאשם מספר רב של הודעות טקסט מהטלפון הנייד שברשותו לטלפון הנייד של המתלוננת בהם כתב לה בין היתר "אני יודע שיש לך מישהו", "איפה את", "את הכי שקרנית", "המשחק שלך נגמר" "תמשיכי לסנן חופשי", אני מניאק אם אני רוצה שעה אני ליד הבית שלך", "אני בא אלייך הביתה אני לא פרייאר את סאם עליי זונה".

ביום **13.3.14 בשעה 3:00 לפנות בוקר** נכנס הנאשם ליישוב קרני שומרון בו גרה המתלוננת, שהוא נוהג ללא רישיון נהיגה, ובעודו שרוי בגילופין נכנס לביתה דרך חלון מרפסת הסלון, אותו הסיט בהיותו סגור, וניגש למתלוננת בעודה ישנה במיטה.

הנאשם רכן עליה בכוח, החל להכותה באגרופיו בכוח בכל חלקי גופה מספר פעמים והטיח ראשה בקיר מספר פעמים.

לאחר שהתקפלה בגופה על גבי המיטה, הניח הנאשם למתלוננת, כשהוא נוטל מידה את הטלפון הנייד שלה. המתלוננת פנתה אליו, פרצה בבכי וביקשה כי ישיב לה את הטלפון, והוא השיבה לידה באומרו כי עליה להישבע שלא תתקשר למשטרה.

כתוצאה ממעשיו נגרמו למתלוננת המטומות בעורפה ובפניה בסמוך לעינה (**סעיף 40ט(א)(4) לחוק**).

נוכח העובדה כי הנאשם הינו אדם אלים, חם מזג ומשולל כל רסן, הרי שעל נקל יכול היה האירוע להסתיים באופן חמור יותר, אם בחבלות ונזקים גופניים קשים יותר, ואם בקיפוח חייה (**סעיף 40ט(א)(3) לחוק**).

בנסיבות אלה, פעל הנאשם תוך תכנון מוקדם, כאשר לאחר איומיו -נסע לביתה של המתלוננת לפנות בוקר, בידעו כי היא ישנה בביתה, פרץ לביתה דרך חלון המרפסת הסגור, רכן מעליה והחל להכותה (**סעיף 40ט(א)(1) לחוק**).

בהתאם **לסעיף 40יג(א) לחוק** מדובר במספר אירועים נפרדים ועל כן על המתחמים להיקבע בנפרד. עם זאת עונשו של הנאשם ייקבע באופן כולל למכלול האירועים.

מתחם הענישה בעבירות **איומים והטרדה באמצעות מתקן בזק** נע בין מע"ת לשנת מאסר בפועל (רע"פ 1293/08 קורניק נ' מדינת ישראל (מיום 25.6.08)).

מתחם הענישה בעבירות **תקיפה הגורמת חבלה של ממש וכניסה לבית מגורים על מנת לבצע עבירה** נע בין 6-18 חודשי מאסר בפועל, לצד ענישה נלווית.

מתחם הענישה בעבירת **נהיגה ללא רישיון וביטוח** נע בין קנס ופסילה ועד חודשיים מאסר בעבודות שירות לצד

פסילה וקנס.

לאור האמור, מתחם העונש הכולל בנסיבות אלה נע בין 6-30 חודשי מאסר בפועל.

לא זו בלבד שמעשיו של הנאשם מצויים ברף העליון של מתחם הענישה, מקום בו נהג באופן כפייתי ואובססיבי כלפי המתלוננת, הטרידה ואיים עליה בשעה שמרצה מאסר מאחורי סורג ובריה בגין אותן עבירות בדיוק, וכשמע"ת בן 10 חודשים תלוי ועומד מעל צווארו, אלא שאף לא היסס לממש אימויו, הגיע לביתה, ותקף אותה באכזריות ובאלימות.

למותר לציין, כי בתיק הקודם בו נדון הנאשם בפני בימ"ש זה בגין עבירות ואירועים דומים, בת"פ 30257-02-13 (שלום כ"ס), ואשר הסתיים בהסדר טיעון לפיו הושתו על הנאשם 12 חודשי מאסר בפועל, ציין בימ"ש זה בגזר דינו במפורש כי מדובר בהסדר מקל וכן קבע כדלקמן-

"למען הסר ספק יובהר כי אלמלא השכיל הנאשם להודות במסגרת הסדר זה, ולחסוך מזמנו של בימ"ש, ונוכח הבעיות הראייתיות בתיק- היה העונש המוטל עליו חמור מזה שהותווה בהסדר הטיעון" (שם, עמ' 4 לגזר הדין)

הנה כי כן, הנאשם לא השכיל לנצל את ההזדמנות שניתנה לו בדמות הקלה משמעותית בעונשו, שב להסתבך בפלילים ולפגוע באותה מתלוננת, **ועל כן אין מנוס מהטלת עונש מאסר ממושך מאוד מאחורי סורג ובריה, ברף העליון של המתחם, לצד הפעלה במצטבר של מלוא המאסר המותנה בר ההפעלה בעניינו.**

יתרה מכך, גיליון רישומו הפלילי של הנאשם- כולל הרשעות רבות בעבירות אלימות, סמים, רכוש ושב"ח, כשהרשעתו האחרונה הינה מיום **9.9.14**, ובגין אף הושתו עליו בין היתר מאסרים בפועל (**סעיף 40יא(11) לחוק**).

בכך יש להעיד כי האלימות מאפיינת את אורח חייו של הנאשם, אשר שב ומסתבך בפלילים פעם אחר פעם, ואין בעונשים המוטלים עליו, ובכלל זה מאסר מאחורי סורג ובריה, כדי להניאו ממעשים אלה.

הגם שבתיק דנן הודה הנאשם במסגרת הסדר טיעון ובכך חסך מזמנו של בימ"ש במובן מסוים כמו גם את העדת המתלוננת (**סעיף 40יא(6) לחוק**), הרי שניסה לחזור בו מהודאתו בשלב הטיעונים לעונש, ואף לא הביע כל צער או חרטה בפני בימ"ש, באופן היכול להעיד כי מפנים את חומרת מעשיו.

לאור האמור, ועל מנת לקיים את עיקרון ההלימה, מצאתי כי יש צורך מידי בהרתעת הנאשם בהתאם לסעיף 40 לחוק, מפני ביצוע עבירות אלימות נוספות, כאשר זו הפעם- יוטל עליו עונש מאסר ממושך, שיאפשר את

השתלבותו בטיפול מתאים במסגרת כתלי הכלא -ויאפשר לו את תחילת התהליך השיקומי, ככל שירצה בכך.

5. לפיכך, הריני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

א. מאסר בפועל למשך 30 חודשים בניכוי ימי מעצרו בתיק שבכותרת.

ב. הפעלת מאסר על תנאי בן 10 חודשים מת"פ 30257-02-13 (שלום כ"ס) - במצטבר למאסר שהוטל.

סה"כ ירצה הנאשם 40 חודשי מאסר בפועל בניכוי ימי מעצרו.

ג. מאסר על תנאי בן 12 חודשים למשך שלוש שנים מיום שחרורו שלא יעבור כל עבירת אלימות או איומים או הטרדה באמצעות מתקן בזק או התפרצות.

ד. מאסר על תנאי בן 6 חודשים למשך שלוש שנים מיום שחרורו שלא יעבור על כל עבירת תעבורה בגינה הורשע.

ה. פסילה בת 6 חודשים מיום שחרורו מהכלא.

ו. פיצוי למתלוננת בסך 5,000 ₪ שישולם עד 1.1.16.

ז. קנס בסך 2,500 ₪ שישולם עד 1.2.16 או 90 ימי מאסר תמורתו.

6. זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 ימים.

ניתן היום, כ"ה אדר תשע"ה, 16 מרץ 2015, במעמד הנוכחים.